

גליון

מעדני אשר

יז"ל ע"י עכון מעדני אשר

פרשת יתרו תש"פ

גליון תשפ"ט (שנה י"ז)

אבא או אמא שמוזגים כוס לבנם האם יש לו איסור לשתותו?

בפרשתן כ' י"ב כבד את אביך ואת אמך.

מאביו כיון שבן תורה הוא חלשא דעתיה כשיראה שכיבוד האם חמור בעיניו יותר כן תירץ בעיון יעקב.

איתא בגמ' קידושין ל"א ב' אמר ליה ר' יעקב בר אבא לאביי, כגון אנא עד דאתינא מבי רב, אבא מדלי לי כסא, ואמא מזגא לי חמרא, היכי אעביד, פירש רש"י כגון אני שאהוב לאבי ויקיר לאמי ועושים לי כזאת מה אעשה אמר ליה מאמך קביל ומאביך לא תקבל, דכיון דבר תורה הוא חלשא דעתיה, פירש רש"י, חלשא דעתיה אם תקבל ממנו עבודה.

וכתב הר"ן על גמ' הנ"ל: ומיהו אם היה אביו מקפיד הרבה בדבר יקבל ממנו. **ומביא ראיה:** מהא דגרסינן בגמ' ירושלמי פ"ק דפאה אמו של ר' ישמעאל באה וקבלה עליו לרבותיה, ואמרה להם, גערו בי שמעאל בני שאינו נוהג בי בכבוד, באותה שעה נתכרכמו פניהם של רבותינא, אמרו, אפשר שר' ישמעאל אינו נוהג בכבוד הוריו, אמרו לה מה הוא עושה לך, אמרה להם כשיוצא מבית המדרש אני מבקשת ממנו לרחוץ רגליו ולשתות מהם, ואינו מניחני, אמרו לו חכמים הואיל והוא רצונה הוא כבודה, ומכאן אתה למד אף לאביו, ונראה דס"ל להר"ן שמסתמא אמו של ר' ישמעאל היתה מפצירה בו על כך, והוא בחושבו לנכון שהדבר כזלזול בכבודה לא נעתר לבקשתה, עד שהורו חכמים שרצונה זהו כבודה, הילכך גם כשאביו מפציר בו ומקפיד הרבה על זה, אפ"י הוא בן תורה, כיון שרצונה הוא כבודו יקבל ממנו.

חזינן להדיא מדברי הגמ' שמאביו אסור לו לקבל כשמוזג לו כוס כיון דבר תורה הוא אפילו אם האב רוצה למוזג

וכן נפסק שולחן ערוך יורה דעה הלכות כבוד אב ואם סימן ר"מ סעיף כ"ה **אם האב רוצה לשרת את הבן, מותר לקבל ממנו אלא א"כ האב בן תורה.**

והפרי חדש ליקוטי יורה דעה סימן ר"מ דנ"ח ע"ג **תמה על דברי הר"ן, דיש לדחות ראיתו:** דהיכא דאביו בן תורה אפ"י יקפיד הרבה לא יקבל, משום דלא סגי דלא חלש דעתיה, וכן הובא בברכי יוסף ס"ס ר"מ.

יש להקשות: הרי קימ"ל קדושין ל"ב ע"מ ב' דבין אב ובין רב שמחלו על כבודם כבודם מחול, א"כ מדוע אסור לקבל מאביו הרי כיון שמזג לבנו הרי מחל לו על כבודו, כך מקשה המהרש"א, וכן המקנה ל"א ע"מ א' ע"מ ב'.

איכא כמה תרוצים:

והבית יוסף סוף סימן ר"מ הביא דברי הירושלמי הנ"ל, וכתב על זה, ופסק רבינו ירוחם כן בין באביו בין באמו, ולי נראה דאיכא לפלוגי במילתא בין אם אביו הוא בן תורה, לאינו בן תורה, מדגרסינן בגמ' קידושין ל"א ב' מאמך קבל, מאבוך לא תקבל, דכיון דבן תורה הוא חלשא דעתיה.

א. אפילו למ"ד דבין האב ובין הרב שמחל על כבודו הוא מחול היינו הכבוד שראוי התלמיד לעשות ולרבו אבל אם הרב עושה כבוד לתלמידו כי הכא אינו מחול דמ"מ חלשה דעתיה, כך תירץ המהרש"א.

ובספר וישמע משה לידידי הגאון משה פריד שליט"א חלק ב' ע"מ ר"ט מביא שמרן הגרי"ש אלישיב זצ"ל סבירא ליה שרק אם האב מזג כוס משום כבודו של הבן אז אסור לבן לשתותו, אבל מה שהאב מכין בביתו כוסות שתיה לילדים לפעמים לפני שהולכים לישון ולפעמים בבוקר בעת שהולכים ללוד וכדומה, אין איסור בזה דאינו מוזג משום כבודם של הבנים רק דהויא חלק מעבודת הבית.

ב. משום דאע"ג דקימ"ל קידושין ל"ב סעי"א האב שמחל על כבודו מחול, וכן הרב שמחל על כבודו מחול, משום דאורייתא דיליה היא, מ"מ צריך לעשות לו הידור קצת אף על פי שמחל, כדאמרין בגמ' קדושין ל"ב ב' דרבא הוה משקי בי הלולא דבריה, ודל כסא לרב פפא ולרב הונא בריה דרב יהושע וקמו מקמיה, לרב פינחס ולרב מרי בני רב חסדא ולא קמו מקמיה ואיקפד עלייהו וכו', משום דאפ"י הכי הידור היו צריכים לעשות לו, כך תירץ המקנה.

ג. שאני הכא כיון שאביו וגם אמו הגישו לו כל אחד מהם כוס אחד, והוא אינו זקוק אלא לכוס אחד, יש להעדיף לקבל מאמו, ולא יקבל מאביו משום שאם יקבל

גליון זה נודב ע"י ידידינו הנגיד הנכבד הרב **דוד בעק** שליט"א ציריך לעילוי נשמת אביו הרב **יעקב נטע** בן הרב **יהושע ז"ל** נלב"ע י"ט שבט ת.נ.צ.ב.ה.

גליון זה נודב ע"י ידידינו מגדולי תומכי התורה בדורנו הרבני הנגיד הנכבד הרב **יחיאל מיכל רוזנברג** שליט"א מונטריאל לעילוי נשמת אמו האשה החשובה מרת **פייגא רוזנברג** ע"ה עמדה לימין בעלה הרה"ח **אברהם ישי רוזנברג** שליט"א בכל מפעלות הקודש לימין צדיק מרן הדברי יציב זצ"ל נפטרה כ"ד שבט תשע"ז ת.נ.צ.ב.ה.

גליון זה נודב ע"י ידידינו הרה"ג **זאב בער** שליט"א ירושלים לעילוי נשמת זקנתו מרת **מרים** בת **מרדכי** ע"ה נפטרה כ"ה שבט ת.נ.צ.ב.ה.

גליון זה נודב ע"י ידידינו הנדיב הנכבד הרב **דוד הכהן וואלף** שליט"א בארא פארק לעילוי נשמת אחיו שר הצדקה והחסד שעמד לימין צדיק מרן בעל הדברי יציב זצ"ל בכל מפעלות הקודש הכהן הגדול מאחיו כהן שדעתו יפה ידידינו שעמד לימינו בכל עת הרב **יצחק בן ציון הכהן וואלף ז"ל** נלב"ע כ"ה שבט תשע"ט ת.נ.צ.ב.ה. הונצח לרגל היארצייט הראשון

האם יש איסור לבן לשכב על מיטתו של אביו או אמו?

איתא בגמ' קידושין ל"א ע"מ ב' על הא דכתוב בפרשת אח"ק י"ט ג' על הפסוק איש אמו ואביו תראו ושבתותי תשמורו.

ת"ר איזהו מורא, לא עומד במקומו, ולא יושב במקומו, ולא סותר את דבריו, ולא מכריעו.

וכן קימ"ל יור"ד בס"י ר"מ סעיף ב' לא יעמוד במקומו המיוחד לו לעמוד שם בסוד זקנים עם חבירו או מקום המיוחד לו להתפלל, ולא ישב במקום המיוחד לו להסב בביתו.

ובראשון לציון סימן ר"מ כתב דכל האיסור דדוקא בפניו אי נמי כשיש בני אדם יושבים שם ובא הוא וישב במקום אביו בכה"ג הוי זילותא משא"כ בלאו הכי נראה דשרי דאטו המקום קדושה יש בו ולא מצינו דין זה אלא בבהמ"ק דהגם דנחרב עדיין בקדושתו ואפילו התם טעמא הוי משום דעדיין לא זזה שכינה מכותל מערבי והו"ל כפניו אבל בלאו הכי שרי דשלא בפניו אין שם פחיתות ודלא כמ"ש הט"ז דאף בפני עצמו אסור דאין הכרח לדבריו ז"ל.

ובערוך השולחן יורה דעה סימן ר"מ ס"ק ט' כתב דהבן מותר לעמוד על מקום אביו בבה"כ כשנותן לו רשות, וכמדומני שעכשיו הבנים עומדים במקום אביהם בבהכ"נ כשהאב אינו שם והטעם שכך נהגו והוי כאלו נתן לו רשות ואין פוצה פה ומצפצף על זה ואין האב מקפיד בכך.

יש לחקור האם יש איסור לבן לישן במיטתו של אביו כמו שאסור לו לשבת במקומו באופן שאינו נותן לו רשות או דילמא במיטה של אביו אין איסור לישן דלא הויא מקום כבוד.

הנה **בילקוט מעם לועז בפרשתן** פרק כ' ס"ק י"ב כתב אסור לו לישב במקום שאביו רגיל לישב תמיד בשעת אכילה, או בשעת שינה שאם עושה כן מראה שהוא רואה עצמו שוה לאביו.

אבל דעת הגר"ש אלישיב זצ"ל שאין האיסור אלא לישב במקומו, אך לשכב במיטתו מותר, דלא הויא מקום כבוד, הובאה בספר כיבוד הורים כהלכתו.

מעדני אשר: לשיטת הראשון לציון דהאיסור רק בפני האבא כשאינו בבית אפשר להקל, ועוד לשיטת הערוך השולחן דמהני רשות ומותר לעמוד במקום צריך לדעת אם האבא מסכים שישנו על מיטתו.

והרה"ק **רבי פנחס מקאריץ ב"אמרי פנחס** שער היום ועניני תפילה כתב "טוב לאדם לישן עם בניו הקטנים, שהוא בסוד התדבקות רוחא ברוחא, והוא טוב לחלומות".

וידוע כאשר הרה"ק בעל התורת חיים מקאסוב זי"ע דיבר עם מחותנו הרה"ק רבי ישראל מרוזין זי"ע אודות בנו בעל הצמח צדיק בעת השידוכין בין בעל הצמח צדיק לבת הרה"ק מרוזין זי"ע, מנה את שבחו של החתן לאמר א. שמו כשם אבי. ב. הוא ישן איתי במיטה ג. הוא נולד לעת זקנתי. כאשר שמע זאת הרה"ק מרוזין אמר למחותנו הקדוש, כי אינו צריך לשמוע מעלות נוספות של החתן, ודי לו בפרטים אלו. ואם כי נשגבו דברי הצדיקים וכוונותיהם הקדושות מהשגותינו, אמנם רואים אנו מזאת עד כמה משפיעה השינה במיטה אחת על הילד.

מערכת

"קול המעדנים"

ניתן לשמוע שיעורי המעדני אשר בהלכה ואגדה

שנאמרו בקהלות הקודש בארץ ובחול

במספר **079-5702714**

וכן קול הלשון ישיר **073-2951280**

מי שמקיים מצות כיבוד אב ואם האם מותר להתנאות בזה ולספר לאחרים?

איתא בגמ' קידושין ל"א עמוד ב' רבי טרפון הוה ליה ההיא אמא, דכל אימת דהוה בעיא למיסק לפוריא, גחין וסליק לה, וכל אימת דהוה נחית, נחתת עלויה, אתא וקא משתבח בי מדרשא, אמרי ליה עדיין לא הגעת לחצי כיבוד, כלום זרקה ארנקי בפניך לים ולא הכלמתה.

יש להקשות: איך היה מותר להתפאר בדבר מצוה שעשה, מאי שנא מהא דקימ"ל אורח חיים הלכות תענית סימן תקס"ה סעיף ו' המתענה ומפרסם עצמו לאחרים להשתבח שהוא מתענה, הוא נענש על כך, וכן קשה מהא דקימ"ל יורה דעה הלכות צדקה סימן רמ"ט סעיף י"ג לא יתפאר האדם בצדקה שנותן, ואם מתפאר, לא די שאינו מקבל שכר, אלא אפילו מענישין אותו עליה, א"כ איך רבי טרפון התפאר בזה ולא חשש, כך מקשה בטל תורה קידושין ל"א ע"מ ב'.

יש שמתרץ: שרצה ללמד לאחרים לעשות כמוהו, וכל שעושה כדי שממנו יראה וכן יעשו שפיר דמי. כך כתב בספר יפה ללב חלק ג' יורה דעה סימן רמ"ט ס"ק ל"ג.

והנה **באגרא דפרקא** אות ס' כתב לפעמים יש עבודה בהתפארות אצל הצדיק, ומוכרח הצדיק להתפאר את עצמו בתורתו ועבודתו ומדריגתו, והסימן אם היא עבודה או מצד יוהרא ח"ו, הוא, כשאנשים ענוים אמיתיים שומעים את ההתפארות ושמחים אזי סימן הוא שההתפארות הוא מצד עבודה שמאיר בנשמתו מדת הת"ת, ותפארתו הוא תפארת הש"י, כי באם יש בהתפארות איזה יוהרא אז הענוים לא היו יכולים לסבול והיטב היה חרה להם, וזה מה שאמר דוד תהלים ל"ד ג' בה' תתהלל נפשי ישמענו ענוים וישמחו ר"ל בעת אשר נפשי מתהללת ומפארת את עצמה בעבודתה ומעלתה, הוא בה' היינו להאיר מדת ת"ת, על כן ישמענו ענוים וישמחו, משא"כ באם היתה כוונתי לפאר את נפשי בלבד ח"ו, אזי לא היו הענוים שמחים בשומעם, זה אמר כבוד אדמ"ו הרב מה"ר מנחם מענדל זצוק"ל.

האם יכול אדם לשלוח שליח שיכבד את אביו במקומו דשלוחו של אדם כמותו?

יש לחקור האם במצות כיבוד אב ואם שייך שלוחו של אדם כמותו או דילמא כיון דהמצוה על הבן, לא שייך בזה שלוחו של אדם כמותו.

הנה **איתא בגמ'** פסחים ק"ד ע"ב דרב יהודה אמר לבריה שילך לעולא לראות איך היא נוהג בהבדלה ומספרת הגמ' דלא אזל ושלח לאביי שילך להסתכל.

יש להקשות: איך עבר על מצות כיבוד אב, ולא הלך ורק שלח שליח, כך הקשה בשו"ת שאילת יעקב לחתנו של המהר"ם שיק חלק א' סימן קל"א, וכן בשו"ת הר צבי יור"ד סימן קצ"ז, וכן שם בפסחים.

ומתרץ בהר צבי: כיון דשלוחו של אדם כמותו, א"כ כששלח שליח, הויא כמותו, ומקיים מצות כיבוד אב.

וכן כתב בשו"ת יד יצחק חלק ב' סימן ע"ז בסוף ד"ה אשר וז"ל כל אופני כיבוד שזכר ביור"ד סימן ר"מ ס"ק ד' מאכילו ומשקהו וכו' גם כשנעשה ע"י אחר, הרי מ"מ נעשו כל הכיבודים לנכון גם ע"י שלוחו, ובודאי לכתחילה מצוה בו יותר מבשלוחו, אבל בדיעבד מעשה הכיבוד ע"י שלוחו יצא שפיר ידי חובתו, דמ"מ נעשה המעשה, ע"ש שדן במי שאינו יכול לגשת לעילוי נשמת אביו האם שלוחו הויא כמותו.

וכן מובא בשו"ת משנה הלכות חלק י' סימן קנ"ה, שהחתם סופר אמא שלו שלח לקרוא לו, ושלח שליח לאמו שתמחל לו, ואמר שקיים מצות כיבוד אב ע"י שליח.

יש להקשות: א"כ מדוע לא שלח יעקב שליח שיכבדו את אביו וכך לא היה נענש, מעדני אשר.

יש לתרץ: אפילו לשיטות שמהני שליחות, מ"מ לכתחילה יותר מהודר לעשות לבדו, ולכן נענש, מעדני אשר.

אבל בשו"ת מחנה חיים ח"מ חלק ב' סימן כ"ט כתב וז"ל יש כיבוד בגוף הבן, אם הוא מכבד לאב בגופו, דבודאי לא יוכל הבן לעשות שליח לכבד לאביו, דזה הוא המצוה שהוא בעצמו יכבד לאביו, ולא יעשה שליח.

יש להקשות: לשיטת המחנה חיים, דלא מהני שליחות בכבוד אב, א"כ איך יתרץ הגמ' דלעיל, שלא הלך בשליחות אביו, מעדני אשר.

יש לתרץ: ע"פ מה שכתב התוס' ביבמות ו' ע"א ד"ה מה להלן, ויש חולקים על זה, והארכתי בזה בשנת תשס"ו בפרשת יתרו, דלא שייך כיבוד רק בדבר שיש לאב הנאה כגון מאכל ומשתה, לפי הנ"ל א"ש, עיי' שו"ת הר צבי יור"ד סימן קפ"ז.

האם מותר לאבא לקרוא לפני בניו באותו שם?

בפרשתן י"ח ב' ג' ויקח יתרו חתן משה את צפורה אשת משה וכו' ואת שני בניה אשר שם האחד גרשום כי אמר גר הייתי בארץ נכריה.

ובאור החיים הקדוש הקשה מדוע היה צריך לומר עוד הפעם מדוע נקרא גרשום הרי כבר כתוב בפרשת שמות.

ומתוך: הוצרך לכתוב טעם השם פעם ב' כדי שתדע כי הוא זה האמור בפרשת שמות ולא אחר שנקרא על שמו.

יש לחקור האם מותר לאבא לקרוא לפני בניו באותו שם בחיים או רח"ל לאחר מיתה אם נפטר או דילמא אסור לקרוא לפני אחים באותו שם.

הנה בפרס יוסף בפרשתן וכן בברכת שמעון כתבו דמדברי האור החיים הקדוש משמע אסור לתת אותו שם לפני בניו דלכן כתבה התורה שלא תחשוב שזה אותו אדם.

הנה בגמ' כתובות פ"ט ב' מצאנו דרב חסדא קרא לפני בניו בשם אחד, לאחד מר ינוקא ולשני מר קשישא, ומפרש רש"י, שני בנים היו לו לרב חסדא ושם שניהם שוין, אלא שהגדול קורין לו מר קשישא ולצעיר מר ינוקא.

הנה בשו"ת דברי מלכיאל חלק ג' סימן ע"ה כתב מצינו בגמ' שקראו לפני בני רב חסדא מר כמו שכתב רש"י בכתובות פ"ט ע"ב ותוס' ב"ב ז' ע"ב ומשמע ברש"י שם שאח"כ קראו מר ינוקא ומר קשישא לסימנא, ובמדרש בראשית רבה פרק ל"ז איתא שהראשונים ששימשו ברוח הקודש קראו שם לבניהם לשם המאורע ואנו שאין לנו רוח"ק אנו קוראים לשם אבותינו, ונראה שבעת שקראו על שם המאורע לא הקפידו לקרוא שני בנים בשם אחד אם נזדמן להם לפי המאורע לקרוא כן, אבל כשקראו לשם אבותיהם נמנעו מלקרוא שני בנים בשם אחד, כי אין זה כבוד לאבות שנראה כאלו יש לו שני אבות, ומפני טעם זה המנהג לדבר עם אב ואם בלשון יחיד ולא בלשון רבים כנהוג לדבר עם מי שגדול ממנו, והיינו להורות שאין לו אלא אב ואם אחד ולא שנים, ובפרט לפ"ד דורשי רשומות שנשמת האב נכללת בנשמת הבן ולזה נהגו לקרוא בשמו, א"כ ודאי שאין לקרוא שני בניו בשם אחד. ומה שקרא רב חסדא שני בניו בשם אחד נראה ג"כ שקראם על שם המאורע, כי ידעו אשר האמוראים השתמשו לפעמים ברוח"ק או ע"י חלום וכדומה.

ובפתחי תשובה יורה דעה סימן קט"ז ס"ק ו' מביא בשם שו"ת אדני פז סימן כ"ה וסימן ל"ד שכתב דיכול לקרות שני בנים בשם אחד בין מת אחד או שניהם חיים ושם בהשמטות כתב דמ"מ יש לחוש משום עין הרע ובאם מת אחד אין לקרות לפני בשם זה משום ריע מזל.

ובדרכי תשובה יורה דעה סימן קט"ז הביא משו"ת רמ"ץ יורה דעה סימן פ"ז שמותר לתת שם לפני בניו אחר שמת ושראה רבים נוהגים כן, ואין שום חשש בדבר, וכמו שכתב בשו"ת תורת נתנאל מבעל הקרבן נתנאל סימן כ'.

וכן בסוף הספר ילקוט אבנים סגולה בשם הגר"א לגדל בנים לאריכות ימים, הילד אשר יולד אחר המת יקראו בשם אחיו המת אשר מת לפניו באחרונה עוד עוד הוספת שם שני חדש ושם החדש לראשונה ושם המת לאחרונה.

ושמעתה רמו לדבר: ממה דכתוב בראשית מ"ח ו' "ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו" רצה לומר שיחיו סגולה לזה "על שם אחיהם יקראו בנחלתם" ותועיל בעזרת השם יתברך.

וכן כתב מרן הדברי יציב ז"ע אם נפטר אחד הבנים היה מורה שאפשר ליתן את השם שהיה נקרא לבן אחר שיוולד להם אחר כך, כך מובא בספר הנפלא שפע קודש עניני קריאת השם ע"מ קל"ב ועיין שם בניצוי קודש באריכות נפלא בענין זה.

תגובות אפשר לשלוח עד יום ב' בערב

להרב אשר אנשיל שוורץ שליט"א רח"ל תכלת מרדכי 4/15 רמת בית שמש לבירורים בכל ענייני המערכת, בטל: 053-3166560

מייל: m0533166560@gmail.com

פקס: 077-4448278

מדור משיב כהלכה

מדור זה נודב ונערך ע"י ידידנו ר' מרדכי זיסקינד הגר שליט"א מנהטן

משיב כהלכה שינון ידיעת ההלכה - הלכות שבת
כל השאלות הם מפורטות ומשנה ברורה

~מדור על הפרשה~

[א] חידה. מהיכן יש להוכיח בפרשתנו שאדם שעשה לפניו טוב וגם רע שיש לו ענין להכיר לו טובה.

[ב] **שאלה.** ויבא הוה משה את כל אשר הוא עשה לעם ויאמר מה הדבר הזה אשר אתה עשה לעם מהו עשה אתה יושב לבדך וכל העם נאב עליך מן בקר עד ערב: וצ"ע דבגמ' שבת דף י' ע"א, תנא להו רב חייא בר רב מדפתי: ויעמד העם על משה מן הבקר עד הערב, וכי תעלה על דעתך שמשה יושב ודן כל היום כלו? תורתו מתי נעשית? אלא לומר לך כל דין שדן דין אמת לאמיתו אפילו שעה אחת - מעלה עליו הכתוב כאילו נעשה שותף להקדוש ברוך הוא במעשה בראשית. -וא"כ באמת לא היה יושב מן הבוקר עד הערב, אז מדוע כ"כ תמה יתרו איך אתה עושה כן, הרי בפועל לא עשה כן.

[ג] חידה. היכן בפרשה מוזכר שמשה רבינו נכנס לארץ ישראל.

[ד] **שאלה.** בפסוק כב, ויהי כל הדבר הגדל וגו' ובפסוק כו, וישפטו את העם ככל עת את הדבר הקשה ויבאו אל משה, וא"כ מדוע התורה שינתה מגדול לקשה?

[ה] חידה. היכן התורה חזרה ברמז בסוף הפרשה על הג' עבירות חמורות, ומדוע?

מדור ידיעת ההלכה

[ו] **חידוד - בסיס לדבר המותר האסור.** בבית משפ' הרב וייס מדליקים בערב שבת, על שולחן השבת, נרות שבת בפמוטי כסף העומדים על מגש כסף. על מנת לאפשר לרבנית להוריד אחרי הסעודה את המגש עם הנרות (אחרי שהם יכבו) כדי שתוכל להכין את השולחן לסעודת יום השבת, הניח הרב וייס על המגש, מבעוד יום, בקבוק יין. בדיוק כך נהגו גם בבית משפחת הרב גורן. לרבנית וייס מותר להוריד את המגש עם הפמוטים מהשולחן לאחר שיכבו הנרות, אך לרבנית גורן אסור, מדוע? (אותן פמוטי כסף, אותן נרות, לשתי המשפחות היה רק בקבוק יין אחד אותו הניחו על מגש הכסף).

[ז] **שאלה - ביטול כלי מהיכנו.** במהלך סעודת ליל שבת בבית משפ' באום, החלו לנטוף טיפות שעווה על מפת השבת מנרות השבת שעמדו על השולחן. הגב' באום אמרה שאסור לשים צלחת תחת הנר לקבל את טיפות השעווה מדין ביטול כלי מהיכנו. תמר בתה הציעה לקחת סיר שהוא כבר מוקצה מדין כלי שמלאכתו לאיסור ולהניח אותו תחת הנר לקבל את טיפות השעווה. האם מותר לעשות זאת?

[ח] **שאלה - קשרים.** לאוריאל בנו של הרב דויטש נקרע בשבת שרוך הנעל. האם מותר לרב דויטש לקשור את שני חלקי השרוך שנקרע בקשר כפול, כדי שלא תיפול הנעל מרגלו של בנו, מתוך כוונה להתיר את הקשר מיד במוצאי שבת? ומה הדין לגבי השחלת מפתח בשרוך וקשירת השרוך בקשר כפול, כדי לשים אותו על צוואר בנו היורד לשחק בגינה, מתוך כוונה להתיר את הקשר במוצאי שבת?

[ט] **שאלה - הוספת מלח לכלי ראשון שאינו על האש.** הגב' ורשבסקי הורידה בליל שבת את סיר המרק מהפלטה והניחה אותו על השיש במטבח. לפני שחלקה את המרק לצלחות טעמה הגב' ורשבסקי את המרק והרגישה שחסר בו מעט מלח. האם מותר לה להוסיף מלח לסיר? (הערה: המלח מבושל, המרק רותח).

[י] **דף היומי.** איזה דין בהלכות ערב פסח למדנו בפרק כיצד מברכין?

כללי השתתפות

1. כל תשובה נכונה, אפילו לשאלה אחת תזכה את השולח להיכנס להגרלה, יהיה הגרלה על שני פרסים ע"ס 500 ₪.
2. כל תשובה נכונה על כל שאלה, הינה זכות נוספת להשתתף בהגרלה, כך שכל שישלח יותר תשובות לכל השאלות מגדיל את סיכוייו בהגרלה.
3. כל חודש, בראש חודש תערך הגרלה בין כל השולחים, הזוכה יידבקו תשובותיו, יתקבלו אך ורק תשובות מפורטות.
4. ניתן לשלוח כל שבוע את התשובות של אותו שבוע, או עד ראש חודש.
5. שימו לב חשוב מאוד: קבלת התשובות הינה אך ורק לפקס מערכת משיב כהלכה 0775558617 או במייל meir.s1000@gmail.com נא לציין בתחילת המכתב על כמה שאלות השיבו, וכמו"כ שם מלא, כולל/ ישיבה. ועיר וטלפון וכמו"כ נא לציין על איזה פרשה השיבו. [לברורים ופרטים נוספים בטלפון 0533154010 בשעות הערב בין 8:00 ל-9:00 בלבד]. השולחים בכתב יד, בפקס, להקפיד על כתב ברור וקריא שיהיה ברור לאחר משלוח הפקס. כתב לא ברור לא יכנס להגרלה. -יש עדיפות לשלוח התשובות מוקדם במייל כי כך זה ייכנס בעזרה"ל לספר שיצא לאור בעתיד בל"ג. -שאר ענייני העלון לא שייכים לפקס או מייל או טלפון זה, אלא כמצויין במסגרת ע"ג העלון בעמ' ד'.

תשובות ניתן לשלוח עד ר"ה אדר

